

סודות ועקרונות

הציור הרחליני

מאת: האדמו"ר מרחלין

סודות ועקרונות

הציור הרחליני

מאת: האדמו"ר מרחלין

בהוצאת יקצ"ן חי
עמותה מלכ"ר דחסידות רחלין
רחוב נג'ארה 4, גבעת שאול, ירושלים ת"ו
ת.ד. 34194, טל': 02-6520002

כל הזכויות שמורות לאדמו"ר מרחלין
כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ספר חביב זה הוא בבחינת מעט המחזיק את המרובה.
כמו כל ספריו של האדמו"ר מרחלין בא למלא חוסר משווע: ספר שיעסוק
באומנות וביצירתיות על פי תורת ישראל ובעיקר על פי תורת הקבלה ותורת
חסידות רחלין.

כל המתעמק בו יוכל למצוא בו דרך לעלות בדרגות הרוחניות והיצירתיות.
דרך עיונית ומעשית כאחת.

זכה דורנו שהאדמו"ר מרחלין לקח על עצמו לחשוף את רזי האומנות הפנימית
והעניק דרך לכל אדם החפץ לעלות מעלה באמצעות הציור.
ההתבוננות פנימה והביטוי הפנימי - חוצה על הקרטון או הבד תוך כדי הקשבה
פנימית מפותחת הוא אחד מעקרונות הברזל של הציור הרחליני.
ההתבוננות הפנימית היא הדרך המובילה לרוח הקודש והנבואה.
בדור צמא ויבש כשלנו - ספר זה מהווה נוה מדבר שלא יסולא בפז.

תוכן עניינים:

- 4.....הקדמה
- 6.....1. סודות ועקרונות הציור הרחליני
- 7.....2. ציורי רחלין מתחלקים לשלושה סוגים:
- 14.....3. השפעות הצבעים על פי תורת הציור הרחלינית:
- 16.....4. עיצוב סביבת האדם:

הקדמה

בפגישה לילית עם החסידים שלי הקראנו להם ספר זה הקראת בכורה. ואז התפתח בינינו דיון בשתי שאלות: 1. האם כל אחד יכול צייר ולהיות אומן? 2. האם היופי של היצירה חשוב? או רק המסר חשוב.

כמובן שנחלקו הדעות בין החסידים השונים.

באותו לילה חלמתי חלום. חלום טוב חלום שלום. בחלום הופיעה אמי ע"ה.

מאוד שמחתי לקראתה. אמי הייתה צדקת גדולה בעלת נשמה אצילית - נפש של אומנית. בעלת חסד גדולה. אישיות נדירה ביותר!

שאלתי אותה בחלום איך שם בעולם האמת. אמרה לי מצוין!

שאלתי אותה: האם נתנו לה רשות לבוא לבקר אותי. ענתה: בודאי.

ואז מצאתי את עצמי תוך כדי חלום בעולם שכולו טוב.

בעולם רוחני וזך שם שכנו הנשמות המתוקנות ביותר. בחלום הצבע של אותו עולם היה לבן כולו.

הנשמות היו בעלות גוונים שונים של לבן. מלבן ללבן הנוטה לאפור.

גוונים אלו רומזים שאותן נשמות כבר היו מתוקנות לאחר החיים בעולם הזה.

זהו עולם האצילות - על פי הצבע שלו.

הנשמות היו ענוות ושאפו להתעלות עוד ולדבוק בבורא עולם. אך מאידך לא היתה ביניהן קינאה.

בחלק העליון של אותו עולם היו שתי חלונות. החלונות הללו היו בעלות צבע אור לבן בהיר בוהק ומבריק!

שתי חלונות עליונים בצורה של מלבן עומד.

הבנתי בנפשי תוך כדי חלום שחלונות אלו משמשות פתח לעולם עליון יותר!

מי שזוכה להיכנס באותן חלונות משתתף בבריאת עולמות עם בורא עולם!

משתתף במסכת של יצירתיות. וזוכה לעונג וגילויים עצומים!

לא כל נשמה נקראת לעלות לחלונות!

מכל הנשמות שעמדו והמתינו - מעטות זכו לעלות לחלונות!

הן היו מיוחדות בעלות זכויות מיוחדות וגם שורש מיוחד השייך להיכלות היצירתיות והאומנות!

הבנתי תוך כדי חלום שנשמות האומנים יש להן שורש גבוה ביותר והן הזוכות גם לעלות לחלונות הנ"ל וגם למשוך משם את יצירתיותן!

תוך כדי חלום קיבלתי תשובה לשתי השאלות שהתעוררו בהתוועדות החסידית באותו לילה: לא כל אחד זוכה להיות אומן. והיופי חשוב מאד גם אצל ריבונו של עולם!

מובן שעל פי היהדות התיקון המוסרי והרוחני הוא היופי האמיתי!
אך מה שהתחדש לי בחלום הוא שגם היופי כשלעצמו - חשוב שם מאוד. כמוכן כאשר הוא תוצאה גם של תיקון רוחני ומוסרי!
החלטתי לספר לכם על החלום מפני שיכול להשתמע מהכתוב בספר זה שכל אדם יכול להיות אומן! ועל פי מה שהבנתי בחלום רציתי לדייק לכם: כל אדם יכול ומוזמן להיות אומן ולהיות יוצר - אך כמוכן שבפועל לא כל אחד זוכה להגיע לדרגות הגבוהות ביותר!
בהקשר ליופי: על פי תורת הציור הרחלינית היופי או הדיוק ביצירה כלל אינם חשובים - אך זה לא אומר שאין חשיבות ליופי!
זה פשוט אומר שיופי ודיוק אינם צריכים לעכב את האומן מלבצע את אומנתו ולמסור את מסריו או להגביל את ביטוי רוחו כפי שהוא בפנימיותו!
יהי רצון שספר זה יועיל להתעלות רוחנית ואומנותית לכל הנשמות ושכולנו נזכה לתיקון אמיתי ולהיכנס בחלונות הבוהקים המובילים לגילוי הפנים האלוקי!
ועוד הערה קטנה אך חשובה: בעקבות כתיבת הספר התודעתי לנושאים ולתיאוריות של אסכולות שונות בתחום האומנות שצמחו במשך הדורות.
גיליתי להפתעתי ולשמחתי שהן עוסקות בנושאים שנגעתי בהם בספר זה. כאשר כתבתיו לא הכרתי שום תיאוריות וגישות באומנות ולכן התמקדתי בגישה שלנו. ולכן יכול להיווצר הרושם המוטעה שח"ו התעלמתי או זלזלתי בכל מה שקדם אלי בעולם האומנות - ולא היא!
פשוט לא הכרתי - זאת אני מציין כדי למנוע ממומחי אומנות עגמת נפש על כך שהתעלמתי כביכול מידענותם בתחומם - ולא היא!

סודות ועקרונות הציור הרחליני

הציור מהווה כלי - דרכו האדם פוגש את עצמו ואת אלוהיו. המטרה היא לבטא על הנייר, הבד או הקרטון את אשר מתרחש בנפש האומן.

לא היופי, האסתטיקה או הטכניקה חשובים, אלא ביטוי פנימיות האדם! ולכן, בציור הרחליני אין מקפידים על כללי הציור והקומפוזיציה! הציור ספונטני וזורם בהתאם להתפתחות על הבד.

לפעמים הציור מתגלה מראש בנפש האומן, לפעמים הוא מתגלה תוך כדי עשייה. בחירת המכחולים או כלים שונים בהם אנו מציירים נעשית בהתאם להחלטה פנימית הקודמת לציור או תוך כדי היצירה.

הצבעים הם אורות והארות משמים המתפרצים דרך נפש האומן והמוצאים את ביטויים המלא על הבד או הקרטון.

האומן הרחליני, עוסק בהתבוננות באופן שוטף וגם בתהליך היצירה מנסה להתחבר לעומק הנפש ולדלות משם חוויה אמיתית.

על הבד או הקרטון אנו מוצאים עדות של מלחמת כוחות הנפש אחד בשני.

קו החוצה קו, עיגול הפורץ קו או ריבוע, אלו הן תוצאות של מלחמות פנימיות! הרצון לחופש, הרצון לצמצם את החופש, הרצון להשפעה, הרצון לצמצם את ההשפעה, היופי והכיעור, התקווה או הייאוש, כל אלו מתבטאים על הבד בעזרת משחק זורם של קוים, צורות, תנועות מכחול וערבובי צבעים!

לפעמים הצייר מבטא רעיון קבלי - לרוב הוא מבטא את מצב נפשו באותו רגע.

לפעמים הצייר מתכוון לצייר ציור בסגנון מסוים אך תוך כדי תהליך היצירה וביצועה הקרטון והצבעים משכנעים אותו ללכת אחרי מציאות חדשה.

כאשר הצייר חש שביטא את הלך רוחו - הציור מסתיים.

הקווים מהווים הארות רוחניות, ולכן לעיתים אין מצטיירים בשלמות או בעוצמה שווה לאורך הקו, אלא ישנה התחלה מסוימת ודעיכה או התבהרות בהמשך.

הרשלנות בביצוע הציור היא אמירה מרכזית בתורת הציור הרחלינית: הרשלנות מכריזה מרד על הסדר ועל הממסד הפנימי והחיצוני.

בחוויה הציורית הרחלינית, כוחות הנפש פוגעים אלו באלו בעוצמה אדירה מתוך חיות ורצון לכבוש את הנפש כל אחד לעצמו - דבר המתבטא בהחלט בציור.

ציורי רחלין מתחלקים לשלושה סוגים:

השייכים לקו ימין, לקו שמאל או לקו האמצעי!
ציורי יופי, אושר ושלוה פנימית שייכים לקו החסד - קו ימין.
ציורי מלחמות, חושך ותחושות קשות שייכים לקו הדין - או קו שמאל.
ציורים מעורבים טוב ורע, אור וחושך, מאוזנים, שייכים לקו האמצעי - קו התפארת - קו האמת והרחמים. הקו המכריע בין ימין לשמאל.
הצייר הרחליני מזהה בנפשו את הלך הרוח ולא יזו קו הוא שייך או מתחבר באותו רגע, וכך מתבטא המצב הנפשי והרוחני בציור!
אם הצייר לא מזייף והוא קשוב לפנימיותו, גם האדם המתבונן בציור יקלוט היטב את המסר ויוכל לסווג אותו על פי הקו שיצר אותו.
הציור הרחליני מבוסס על השראה עליונה ועל התבוננות פנימית.
כאשר האדם זוכה לצייר על פי תחושותיו הנפשיות, הפיזיות והרוחניות, מתנקה נפשו והוא מגיע לרגיעה ושמחה פנימית עצומה.
האדם המתבונן בציורים שבוצעו בדרך זאת, יכול לזהות בהם את עצמו, את שורש נשמתו ואת מצבו הנפשי והפנימי!
ישנם ציורים מינימליסטים, בינוניים או עמוסים ביותר. בהתאם למצב הנפשי ולביטוי שלו על הבד או הקרטון.
בתורת הציור הרחלינית, הציור הוא בעצם בירור של סוגיה או של מצב נפשי המתברר כלפי חוץ תוך תהליך היצירה.
חלק מדרך ציור זאת היא לא לקבוע את הציור מראש, אלא לאפשר להשגחה העליונה להוליך את הציור, את הקווים ותנועות המכחול!
בדרך זאת, הצייר חש ככלי שרת בידי ההשגחה העליונה המציירת דרכו.
הציור נעשה בדרך כלל במהירות עצומה והיוצר עובר מקרטון לקרטון ומבטא מצבי נפש שונים זה מזה!
לכן התוצרת עצומה ומגוונת.
אם רוצים לעקוב אחרי המלחמה הפנימית המתחוללת בנפשו של צייר רחליני, ניתן לעקוב אחרי הקווים ולגלות איזו שיכבה קדמה לחברתה ומדוע הגיב הצייר כפי שהגיב וצייר את אשר צייר ופגע בקו או בצורה שפגע!
חשוב להתבונן ולהבין מדוע הצייר החליט למשל, לחצות בתוקפנות קו מסוים, אך נעצר לפני צורת עיגול!

בחירת הצבעים נעשית על פי השפעת הצבע על נפש הצייר!
ישנם צבעים שמחים - צבעי דיכאון - צבעי כעס - צבעי תאוה - וכו' וכו'.
ולכן כאשר עוקבים אחרי תהליך היצירה ובחירת הצבעים ניתן ללמוד על הלכי הרוח
והקרבות הפנימיים שעברו על הצייר בתהליך יצירתו.
ההתבוננות הממושכת בציורי רחלין מוליכה את האדם פנימה לתוך נפשו!
ההתבוננות יכולה להיות כללית או פרטנית על כל פרט קטן בתוך הציור.
אנו סוברים שציור הוא דבר אינסופי ותפקידו להזמין את המתבונן לגלות את עצמו ואת
נפש היוצר בדרך חופשית ביותר ונטולת גבולות!
ולכן, אין אנו נוהגים לתת הסברים מנחים לציורים או לכנות ציורים בשמות!
כי כל גילוי שכזה מצד האומן, סופו להגביל את המתבונן בציור!
השימוש הרוחני בציור מצד הצייר וגם מצד המתבונן בציור, מוליכים את האדם לתהליך
של התעמקות ועליה רוחנית!
אין ספק שבדורות קודמים עסקו תלמידי הנביאים בשמיעת מוזיקה - בהתבוננות -
ובתהליכי יצירה שהוליכו אותם פנימה ולקשר ישיר עם בורא עולם שהסתיים לא פעם
בגילוי של רוח הקודש או נבואה!
כך כתוב בספרי הקבלה שהבורא ית' התגלה לנביאים במראה הנבואה שהיה מראה של
חלום, בחידות ובמשלים.
והנביאים השיגו את נבואתם באספקלריה שאינה מאירה. חוץ ממשה רבנו ע"ה שהיה גדול
הנביאים אשר קיבל את נבואתו דרך אספקלריה מאירה!
האומנות הרחלינית המתחדשת בדור זה - תפקידה להוביל לכיוון פיתוח יכולת לקבלת רוח
הקודש ונבואה!
מטרה אכן יומרנית - אך הכרחית בדור המתקדם בצעדי ענק לקראת ביאת משיח צדקנו
במהרה!
מובן שבשלבים הראשונים מדובר בביטוי של הנפש בכיוון פנימה - חוצה - פנימה בלבד!
ולכן, דרך יצירה זאת מותרת ומומלצת לכולם.
הצייר הרחליני, מפתח רגישות למכחולים ולצבעים ומשתמש בהם תוך הזדהות מוחלטת
עם התחושות שהם מעוררים!
בתהליך היצירה יתכנו כאמור, מלחמות בין כוחות נפש ומחשבות שונות, אך גם תיתכן
פשוט הופעה של כח או רעיון יחידי באותה יצירה!
העומס על הבד או הקרטון נובע איפה, מריבוי או מיעוט מחשבות ותחושות שלקחו חלק
בתהליך היצירה הרחלינית!
הבד או הקרטון מחולק בעצם לראש - תוך וסוף.
ולכן יתכנו ציורים שהצייר הרחליני ימלא בהם את כל הבד או יטפל רק בחלק ממנו!

כאשר מדובר בתהליכי השפעת העליון על התחתון, הציור יתחיל מראש הבד או הקרטון!
כאשר מדובר באדם עצמו ובמה שמטריד אותו, הציור יתחיל מאמצע הבד או הקרטון!
כאשר המדובר הוא בהשפעה של העליונים והשפעת האדם על התחתון ממנו, כל העוצמות,
הקווים והצורות יכוונו כלפי מטה!
כאשר התהליך היצירה מכוון לדבקות בבורא עולם ית', הציור ישאף למעלה!
לפעמים הצייר הרחליני יסתפק במילוי חלק אחד של הבד או הקרטון ויזניח לגמרי חלקים
אחרים!
הדבר מעיד על כך שהבירור או התיקון בו הוא מטפל באותו רגע ובאותו ציור, שייך באופן
מובהק לצד המסוים בו הוא צויר: ימין שמאל או קו האמצעי!
המיקום של כלל הציור רומז על הבירור הפנימי הנעשה בנפש הצייר ומצביע על עמדתו
באותו זמן: האם ברצונו לטפל בכל הבד והקרטון או רק בחלק ממנו!
הצייר הרחליני מחליט על כך רק על פי התחושות הזורמות בו!
לפעמים בירורים מסוימים נעשים בשכל - לפעמים בלב - ולפעמים בידיים תוך כדי תהליך
היצירה!
במלחמות מסוימות לא יהיה שום חלק ליופי ולאסטטיקה!
אך מלחמות אחרות בהחלט יכולות לשתף יופי וכתמים וצורות אסתטיות!
ככל שהמלחמה הפנימית קשה יותר - כך הציור ישיר יותר, חד יותר ובלי יופי וסדר חיצוני.
הרי זהו טבען של מלחמות!
כאשר הצייר הרחליני מפויס ושמח, הוא מצייר ציורים נאיביים ומתוקים המשקפים נכונה
את מצב רוחו ונפשו.
בציור הרחליני לא נותנים כלל דגש לשלמות כלשהי מלבד לעיקרון המקודש של לבטא
בדיוק את אשר חש, חושב ומרגיש האדם בזמן תהליך היצירה!
ולכן גם כתם הנוזל על הבד או הקרטון באופן אקראי - לא חייב שום התייחסות מיוחדת
מצד הצייר, מפני שמטרתו היא לא יופי או שלמות חיצונית, אלא ביטוי ושיקוף הפנימיות
בלבד!
בתהליך היצירה הרחלינית, הצייר שואף להשתחרר לגמרי מכל הפרעות ונגיעות ואינטרסים
פנימיים וחיצוניים ואינו משגיח כלל כיצד יראה הציור בעיני הבריות!
מבחינה זאת, כל קרטון או בד ריקים מהווים אתגר רוחני ונפשי לצייר הרחליני.
חידה עצומה שאת פתרונה טרם גילה!
הצייר הרחליני אינו מתפעל מיצירתו, אלא בודק האם היא מבטאת באמת את פנימיותו.
וגם שמח לגלות את העזרה משמיים לה זכה בתהליך היצירה!
כלל גדול בתורת רחלין בכלל - הוא עניין השתוות הצורה עם הבורא ית'.

על פי הכלל שקבעו חז"ל: "מה הוא רחום אף אתה רחום" - שזהו בעצם הציווי להידבק במידות ההשגחה העליונה!

בורא עולם ית', הוא הצייר הגדול מכולם!

ולכן, כאשר האדם מצייר הוא מתדמה לבורא ית'!

ציירי העבודה הזרה - עשו מעצמם ומיצירתם עבודה זרה! ראו בעצמם או בנושא יצירתם אלוהי ר"ל!

הצייר הרחליני מבטל את האגו שלו כלפי שמים ורואה עצמו רק כצינור חלול להעברת היצירה האלוהית על הבד או הקרטון!

הכלל גורס: "לשמוח ביצירה כן! להתגאות - לא!"

לכן, טיב היצירה הרחלינית, כטיב הדרגה הפנימית של תיקון מוסרי רוחני ומעשי של הצייר!

ולכן, יצירות רחליניות שבוצעו על ידי אדם מתוקן - יעוררו את הנפש לדרך התיקון!

ציורים שצוירו על ידי אנשים מקולקלים, מעוררים את המתבוננים בהם לקלוקל, ר"ל!

הציירים הרחלינים מציירים גם את הרע - את החושך ואת הצער, מפני שהם חלק של עולמו של הקב"ה - אך הכוונה הפנימית בכל הציורים היא לתקן ולרומם את נפש האדם ולא להיפך!

גם הציורים הקשים והחשוכים של הצייר הרחליני מכוונים למצוא אצל המתבונן בהם, נקודת הזדהות נפשית שתוליך אותו בסופו של דבר לתיקון!

אין בציורים הרחלינים מוטיבים דתיים מפני שאין חסידות רחלין עוסקת בחזרת הזולת בתשובה, אלא בפתירת פתח לעולם הרוחני והאלוקי!

האלוקים הוא לא רק יהודי, אלא אוניברסלי!

ולכן תורת הציור הרחלינית מכוונת לכל אדם באשר הוא ומכוונת להוביל כל אדם לתיקונו השלם על ידי התעוררות נשמתו וזיכוכ נפשו דרך תהליך היצירה וההתבוננות לפני היצירה, בזמן היצירה, ולאחר סיומה.

על פי ההשקפה הרחלינית, כל אדם מוזמן לצייר!

ואין זה חשוב כלל אם הוא מוכשר או לא!

כל אדם מוכשר לעסוק בהתבוננות פנימה ומשם חוצה על ידי תהליך היצירה בציור!

האומנות האמיתית קשורה למילה: אמונה!

אמונה בבורא ית'. אמונה בתיקון האדם והעולם.

ולכן טכניקות הציור רק מפריעות בתהליך הציור הרחליני!!

ולכן לא לומדים אצלנו טכניקות, אלא התבוננות, כך נוצר קשר עמוק עם המכחולים, הבד, הקרטון, צבעים וצורות!

האומנות העוסקת בטכניקות ובשלמות אסתטית היא חיצונית אליבא דתורת רחלין!

זאת בעצם לא אומנות אלא גרפיקה!
כמובן שהיופי חשוב, ואין אנו מזלזלים ח"ו בבעלי הטכניקה, אך אין זאת דרכנו להתעכב
בתהליך היצירה מפאת חוסר ידע בטכניקה.
האומן הרחליני חייב להיות משוחרר לחלוטין משיקולים זרים של גרפיקה!
רק כך הוא יוכל לבטא את הברורים הפנימיים העוברים בנפשו!
הצייר הרחליני יכול לשקף נאמנה את הסוגיה הפנימית בה הוא עוסק בציור שלו.
הסוגיה יכולה להיות מחיי הפרט או מחיי הכלל והחברה!
ולכן יתכן בציור הרחליני ציור מחאתי פרופר!
אם הצייר הרחליני עסוק למשל בסוגיה באקולוגיה, יוכל לבטא זאת בציורו.
לא יהיה שום צורך לצייר לשם כך יערות או אפילו לצבוע בירוק!
הוא יוכל לבטא את כעסו האקולוגי בכל דרך הנראית לו!
אין ספק שאם הצייר הרחליני אמיתי דיו - כל המתבונן בציורו המחאתי יוכל לחוש תחושה
של מחאה וכעס!
אנו עוסקים בעיקר בציור מופשט מפני שהוא הנקי, הזמין, המהיר והבלתי בעל גבול ביותר!
אך יתכנו ציירים רחלינים אשר הבירור בו הם עוסקים, דורש זמן והוא לא ספונטאני
ומייד!
במקרה כזה יוכלו לשלב טכניקות ידועות בגרפיקה - קולאז' וכו'.
אם כי ככל שהציור איטי יותר - כך הזיוף גדל יותר!
לכן, חסידי רחלין מתפללים מהר מאוד: לא לאפשר ליצר הרע לחדור במחשבות שלהם!
וכך להצליח לכוון את התפילה במהירות ובנקיות!
הצייר הרחליני נהנה מכל רגע ואינו קודר או כבד!
הוא משחק בצבעים ובצורות בחופשיות ומתוך שמחה ושלוה פנימית.
מתוך עוצמה ודיוק רוחניים!
לפעמים תחושת הנפש הפנימית דורשת תנועה קבועה החוזרת על עצמה וכך היא מבטאת
את מצבה העכשווי.
לכן אנו נראה על הבד או הקרטון צורות החוזרות על עצמן וממלאות שטחים נרחבים!
העיקרון המקודש בתורת הציור הרחלינית הוא עיקרון החופש הפנימי המוחלט.
מיותר לציין שהצייר הרחליני שומר על כללי ההלכה היהודית ולא יצייר לעולם ציורים לא
צנועים או העוסקים בעבודה זרה וכו'.
על פי תורת הקבלה, כל צבע שייך לספירה אחרת באילן הספירות הקדוש.
אין הצייר הרחליני משגיח בעובדה זאת, אלא משתמש בצבעים בחופשיות ועל פי תחושותיו
הפנימיות בלבד!
על פי תורת הציור הרחלינית הבד או הקרטון הם הכלים, והצבעים הם האורות!

המכחולים הם היסוד המשפיע את השפע לכלי!
כפי ששטחי הצבע חשובים, כך השטחים הריקים ממנו משמעותיים: אלו שטחי מרחב
המבטאים מרחב פנימי השייך לאותו מקום באותו ציור!
כך מרחב פנוי בקצה העליון של הבד או הקרטון אינו שווה במשמעותו למרחב פנוי
באמצעיתו או תחתיתו!
או בצד הימין, השמאל או האמצע של הבד או הקרטון!
ערבובי צבע הם ערבובי השפעות וסוגי שפע שונים!
קו דל בצבע הוא דל בשפע!
קו גדוש מדגיש את עוצמת הקו והצבע ואת עוצמת המסר והשפע העצור בו.
לפעמים בציור הרחליני הצייר הרחליני מוותר על שליטתו לטובת שליטת ידיו, ונותן להן
להוליך את תהליך היצירה!
זהו שלב ההתבטלות כלפי שמים!
האדם מבטל את השכל ואת הרגש ונותן לידיים להוביל!
החלטותיו נעשות בין רגע - מחליף צבעים ומכחולים בהתאם להוראות שמקבל מידיה!
ללא מחשבה - ללא תכנון!
אז הוא מבצע טיול על הבד או הקרטון, טיול המסתיים כאשר התחושה בידיים פוקדת
חדל!
הדרך הזאת של ההתבטלות הפנימית מובילה את האדם ליכולת אינסופית לקבל השראה
והתחדשות של כוחות נפשו!
בדרך הזאת, האדם משחרר את הילד הפנימי אשר בתוכו!
החיבור בין מכחול - צבעים בד וקרטון וצורות, לבין הצייר הרחליני ופנימיותו הוא חיבור
עצום וחושני!
בדרך ציור זו הצייר עובר הפריה הדדית: מושפע מלמעלה - משפיע על הציור ומושפע חזרה
מהציור!
תוך כדי תהליך היצירה הרחלינית מתגלות לאדם אופציות וטכניקות חדשות!
בהן הוא יכול להשתמש על מנת לבטא את פנימיותו!
משמיים יכולים להדריך את הצייר הרחליני לנסות חומרי עבודה חדשים וערבובים חדשים!
שיטת העבודה היא להקדיש לתהליך היצירה כשלוש שעות רצופות.
בשעות אלו הצייר מסוגל להשתחרר מההפרעות ולבטא את פנימיותו ברצף מהיר של ציורים
בגדלים שונים!
פרץ היצירתיות גובר עם תהליך היצירה.
ולכן יש להכין מספיק צבעים, קרטונים וגדלים שונים של מכחולים!
העבודה נעשית בשקט ולכן מומלץ לעבוד בלילה או כאשר אין אנשים בבית.

לנתק טלפונים - לא להיות רעבים או עייפים!
רצוי לא לשמוע מוסיקה מפני שהמוסיקה משפיעה חזק ומנטרלת את ההתבוננות הפנימית
- בשל המסרים העוברים במוסיקה!
חדר נאה - בגדים נוחים ונאים - ריחות נעימים - מרחיבים דעתו של האדם!
רק כאשר האדם מאומן מספיק לחדור לפנימיותו, יוכל לעבוד באותו חדר עם עוד אנשים,
אלא אם כן הוא מסוגל להתנתק כליל ולא להסתכל בציורי הזולת!
את תורת הציור הרחלינית ניתן ללמד גם ילדים, ולשתף אותם בדרכי ההתבטאות הפנימית!
הדבר מומלץ ביותר לילדים היפראקטיביים ומופרעים אשר ילמדו בדרך זו להוציא את
התסכולים בציור ולא על הזולת!
ילדים מסוג זה ניחנו במלחמות פנימיות עזות וברגישות גדולה לצבעים ולצורות!
דרכי הטהרה והקדושה מסייעים לתהליך ההטהרות וההתקדמות הרוחנית!
המקווה מהווה זרז אמיתי לתהליכי היצירה המתוקנת.
כאשר האדם חש טהור - יצירתו תהיה טהורה ומטהרת.
אך אין לראות רק בציורים מקו ימין את חזות הכל!
בהחלט לא!
יש לצייר על פי תחושות הנפש הכוללות גם אגרסיות - מועקות וחרדות!
תהליך היצירה הרחלינית הוא מצוין לסובלים מחרדות ומסיוטי לילה!
אין ספק שבתהליך ארוך אפשר להירפא לגמרי בס"ד.

השפעות הצבעים על פי תורת הציור הרחלינית:

כאמור לעיל - כל אחד מגיב שונה לצבעים שונים. וזאת על פי שורש נשמתו ומצב נפשו. מאידך ברור שיש לצבעים השפעה נפשית ורוחנית מוגדרת. והנה חלק מההשפעות שאנו מיחסים לצבעים השונים:

לבן: אצילות - רוגע - דקות - רוחניות - טוהר - כפרה - המתקה - שלווה - ידידות - התכללות - עולם הבא וכו'.

שחור: מועקה - צמצום - דיכאון - ייאוש - רוע - עומק - עוצמה - שאול - הסתר פנים - וכו'.

אדום: דינים - דם - קטרוג - גיהנום - חיות - עזות - כעס - תאוה - גסות - אקטיביות וכו'.

כחול: שמים - ים - מרחבים - אינסופיות - בטחון עצמי - שביעות רצון עצמית וכו'.

תכלת: רקיע - כסא הכבוד - אהבה רוחנית - דבקות - שמחה - תקווה - התחדשות - טוב - נעימות - אצילות וכו'.

צהוב: חיוניות - אש - אהבה - שמחה - ילדותיות - תקווה - שפע - פעלתנות וכו'.

ירוק: צמיחה - חידוש - אדמה - פוריות - ארציות - ברכה - תקווה - טוב וכו'.

זהב: מלכות - נוכחות - שליטה - כח - ביטחון עצמי - הצלחה - בסיסיות - אצילות וכו'.

כסף: רוחניות - אהבה - כיסופים - אופטימיות - שמחה - השפעה רוחנית מלמעלה וכו'.

סגול: חושניות - מיוחדות - סגולה - עצבות - יגון - עדינות - רחפנות - מפתח את כח הדמיון - וכו'.

חום: יציבות - פוריות - שמחה - רוגע - כבדות - תחושה שאפשר לסמוך - תקווה וכו'.

ערבוב של הצבעים הוא בעצם ערבוב של ההשפעות והשורשים הרוחניים שלהם! בהתאם לצבעים והמינון שלהם בתמונה, כך יהיו התחושות המתעוררות אצל המתבונן החיצוני.

עשיתי ניסוי מעניין: ציירתי ציורים רבים השייכים לשלושת הקוים: חסד - דין ורחמים. הצגתי אותם לפני תלמידי. ואת תלמידי בודאי שאני מכיר היטב וגם את שורש נשמתם. ציינתי לפני ולפני חלק מהם באיזה ציורים יבחרו התלמידים השונים!

ואכן, הם בחרו לפי שורש נשמתם ונטיית נפשם: הרגועים ואוהבי יופי בחרו בציורים של קו ימין!

הגיבורים ובעלי תעצומות הנפש והמלחמות הפנימיות החריפות - בחרו בציורי קו שמאל!

והממוזגים בחרו בציורים של הקו האמצעי!

פלאי פלאים!

ההשפעות של הצבעים ושל סוגי הציורים כה ברורות ומדויקות!

ולכן, יש אחריות כבדה לציירים המציירים ציורים בכדי להציגם לפני הזולת!

עליהם להבין שהם משפיעים השפעות מכריעות היכולות לגרום לאדם התרוממות רוח או דיכאון!

ולכן על כל צייר לקחת זאת בחשבון וגם לשאוף להפוך לכלי המשפיע שפע חיובי לסביבה. בתורת הקבלה מובא שישנם ארבע עולמות תיקון וקודם להם עולם התוהו. את הציורים ניתן למיין גם על פי מפתח זה - ציורים מעולם האצילות: אין בהם שום רע. ציורים מעולם הבריאה: יש בהם קצת רע, אך רובם טובים. ציורים מעולם היצירה: יש בהם טוב ורע שווים. ציורים מעולם העשיה: יש בהם רוב רע ומיעוט טוב! ציורים מעולם התוהו: יש בהם רשעות וקלקול ואגואיזם מוחלט. ניתן למיין ציורים גם על פי הביירוים מהם הם נובעים: בירוים מהראש - התוך או הסוף של קומת נפש האדם!

כאשר הציור הוא רעיוני מופשט - שורשו בראש.
כאשר הציור מלא ברגשות ומידות - שורשו בתוך - בלב.
כאשר הציור מלא בתאוות או היבטים מעשיים או ארציים ביותר - שורשו בסוף!

ציירי רחלין עוסקים בהתבוננות "השיווית" באופן סדיר, אך עליהם לפתח גם את יכולת ההתבוננות לתוך הנפש, ובכל נושא שהוא.
ההתבוננות העמוקה והממושכת בציור הרחליני מפתחת את הדעת הפנימית!

עיצוב סביבת האדם:

אין ספק שהסביבה משפיעה רבות על נפש האדם. ניתן להיעזר בתורת הציור הרחלינית על מנת לעצב סביבה מתאימה למטרות מסוימות. אין לבודד את הסביבה מהשפעת צבעים מסוימים באופן מוחלט, אלא יש לשאוף לסביבה מאוזנת בצבעים השונים! אם יש לאדם נטייה לדיכאון או לבעיות נפשיות מיוחדות, ניתן לעזור לו באמצעות יעוץ רוחני הכולל הדרכה בהרכב הצבעים הרצוי לסביבה הקרובה שלו.